

Vastu võetud: 26. novembril 1918
Jõustus: 4. detsembril 1918
Allikas: Riigi Teataja, 1918, 4 (4. detsember 1918), lk. 5

Maanõukogu määrus Eesti demokraatlise vabariigi kodakondsuse kohta.

§ 1. Eesti demokraatlise vabariigi kodaniku õigused on kõigil isikutel, rahvuse ja usu peale vaatamata, kes järgmisele kolmele nõudmisele vastavad: 1) kes Eesti demokraatlise vabariigi piirides elavad, 2) kuni 1918. a. veebruarikuu 24. päevani endise Vene riigi alamluses olid ning 3) Eesti demokraatlise vabariigi osadest pärit või kohalikkude elanikkude nimekirjas (акты состоянія) seisid, mis endise Vene riigi asutuste poolt siin maal ehk selle maa jaoks peeti (Vene Seaduste Kogu, IX köide, seisuslised seadused (св. зак. сост.), 1889. a. väljaanne, § 858).

Ajutine äraolek Eesti demokraatl. vabariigi piiridest, mille kestuse Ajutine Valitsus kindlaks määrab, selle määruse väljakuulutamise ajast arvates, ei võta mitte õigusi riigikodakondsuse peale.

§ 2. Isikud, kelle eluline huvi Eesti demokraatlise vabariigi piirides ja kes siin asuvad, kui nad § 1-se punkt 3-le ei vasta, aga endise Vene riigi alamluses olid, peavad, et Eesti demokraatl. vabariigi kodaniku õigusi omandada, sellekohase teadaande ühes tarvilikkude tõendustega kohalikule maakonna- või linnavalitsusele sisse andma, ühe aasta jooksul selle seaduse väljaandmise päevast arvates.

Need teadaanded saadetakse koha pealt siseministeriumi läbivaatamiseks, otsustamiseks ja, peale sellekohase vande ehk töötuse andmise eeltähendatud isikute poolt, avaldamiseks. Riigikodakondsus algab avaldamise päevast peale.

§ 3. Ükski isik ei tohi ühel ajal Eesti demokraatlise vabariigi ja mõne muu riigi kodanik olla.

§ 4. Isikud, kes § 1 tingimistele vastavad, võivad, kui nad Eesti demokraatlise vabariigi kodakondsusest soovivad lahkuda, sellekohase teadaande maakonna- või linnavalitsusele saata. Selles teadaandes peab öeldud olema, missuguse riigi alamaks astuda soovitakse, ja juurde lisatud tarvilik tõendus vastuvõtmise nõusolekust teise riigi poolt. Maakonna- või linnavalitsus saadab need teadaanded ühes selletustega, et seaduslikka takistavaid põhjusi ei ole, Eesti demokraatlise vabariigi kodakondsusest lahkumiseks, siseministeriumi kaudu Ajutisele Valitsusele otsustamiseks.

§ 5. Alaealiste riigikodakondsus käib kuni 18. eluaastani nende lihaste vanemate järele, abielu naistel — nende meeste järele. Eestkostmise all olevate üle, kes § 2 alla kuuluvad, otsustavad nende seaduslikud eestkostjad, kuid esimestel jääb õigus, kui eestkostmine nende üle lõpeb, või kui nad 18 aastat vanaks saavad, oma riigikodakondsuse kohta tagant järele otsustada, ühe aasta vältusel.

§ 6. Võõraste riikide alamaid, välja arvatud isikud, kes § 2. tähendatud, võidakse Eesti demokraatlise vabariigi kodanikkudeks vastu võtta § 2. määruste korras, kui nad vähemalt 5. a. Eesti demokraatlise vabariigi piirides alaliselt on elanud.

§ 7. Siseministeriumi ülesandeks jääb nende määruste läbiviimiseks tarvilikka sammusid astuda.

Antud Maanõukogu poolt 26. novembril 1918.

Maanõukogu abiesimees: J. Jaakson.

Sekretäri teine abi: V. Neggo.